Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

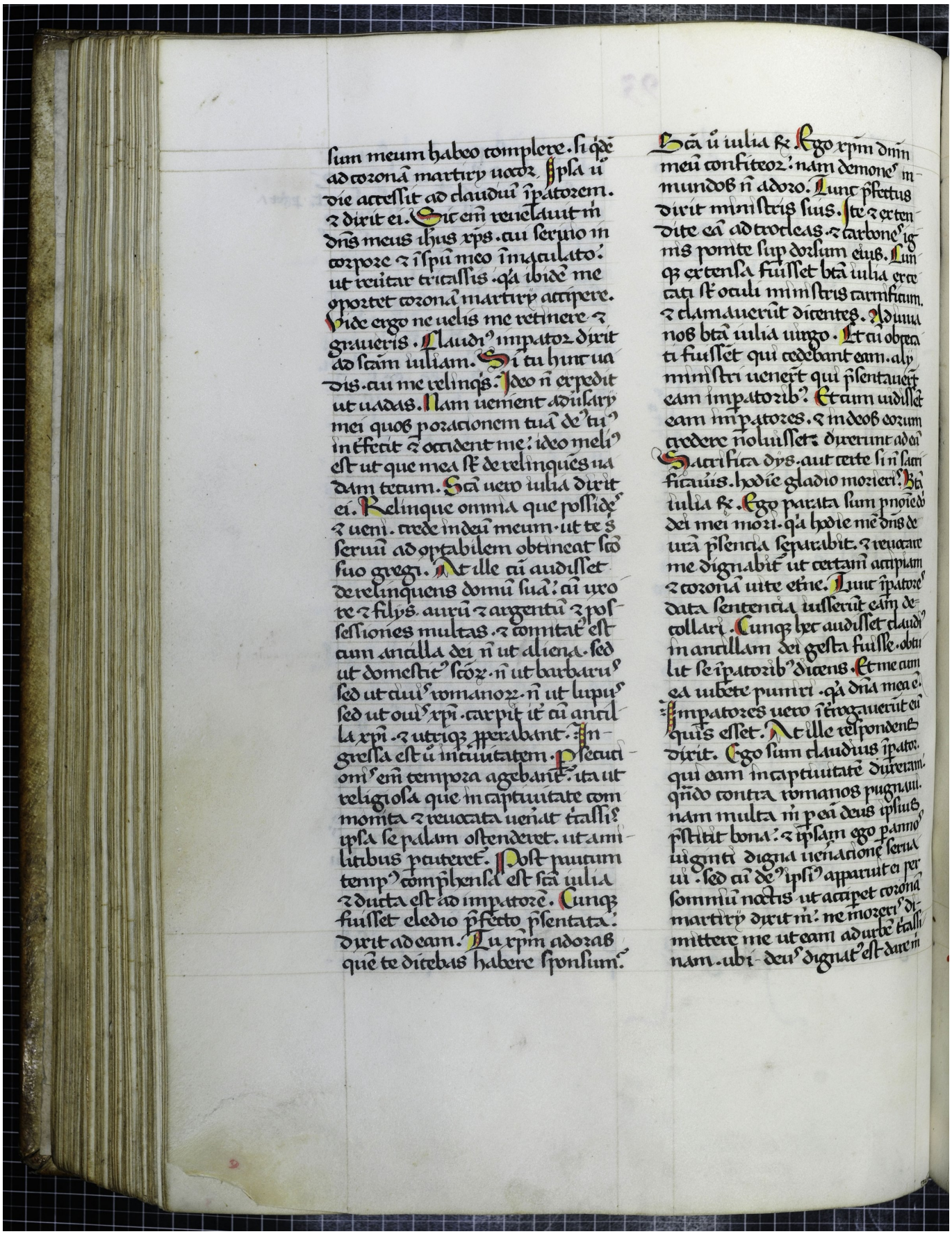

sum meum habeo complere. si qd̄
ad coronā martirij uocor. Ipsa u
die accessit ad claudiū ip̄atorem.
⁊ dixit ei. Sit eū ceuelauit m
dn̄s meus ihs xp̄s. cui seruio in
corpore ⁊ i spū meo ingculato.
ut ceuitar tritassis. q̄a ibidē me
oportet coronā martirij accipere.
Vide ergo ne uelis me retinere ⁊
graueris. Claudi⁹ impator dixit
ad s̄ctam iuliam. Si tu hinc ua
dis. aut me relinq̄s. Ideo n̄ expedit
ut uadas. Nam uement adusarij
mei quos poracionem tuā de tu⁹
interficit ⁊ occident me. ideo meli⁹
est ut que mea s̄t de relinques ua
dam tecum. Sc̄a uero iulia dixit
ei. Relinque omnia que possides
⁊ ueni. crede in deū meum. ut te s
seruū ad optabilem obtineat sc̄o
suo gregi. At ille cū audisset
de relinquens domū suā. cū uxo
re ⁊ filijs. aurū ⁊ argentū ⁊ pos
sessiones multas. ⁊ commitat̄ est
cum ancilla dei n̄ ut aliena. sed
ut domestic̄ s̄cōr. n̄ ut barbaru⁹
sed ut ciu⁹ romanorū. n̄ ut lupu⁹
sed ut ouis xp̄i. carpit it̄ cū ancil
la xp̄i. ⁊ utriq̄ ꝓperabant. In
gressa est u in ciuitatem. Securi
om⁹ eū tempora agebant. ita ut
religiosa que in captiuitate com
momita ⁊ reuocata ueniat t̄rassi.
ipsa se palam ostenderet. ut ami
citibus p̄ueteret. Post paucum
temp⁹ comp̄hensa est s̄cā iulia
⁊ ducta est ad impatorē. Cunq̄
fuisset eledio p̄fecto p̄sentata.
dixit ad eam. Tu xp̄m adoras
quē te ditebus habere sponsum.

Sc̄a u iulia ꝛc. Ego xp̄m dn̄m
meū confiteor. nam demones in
mundos n̄ adoro. Iunc p̄fectus
dixit mīnistris suis. Ite ⁊ exten
dite eā ad trocleas. ⁊ carbones ig
nis ponite sup dorsum eius. Cum
q̄z extensa fuisset bt̄a iulia ere
cti s̄t oculi mīnistris carnificum.
⁊ clamauerūt dicentes. Adiuua
nos bt̄a iulia uirgo. Et cū obscu
ri fuisset qui cedebant eam. alij
mīnistri uenerūt qui p̄sentauerūt
eam impatorib⁹. Et cum audisset
eam impatores. ⁊ in deos eorum
credere noluisset. dixerunt ad eū
Sacrifica dīs. aut certe si n̄ sacri
ficauis. hodie gladio morieris. Bt̄a
iulia ꝛc. Ego parata sum p̄noiēd
dei mei mori. q̄a hodie me dn̄s de
ura p̄sencia separabit. ⁊ reuocare
me dignabit ut certam accipiam
⁊ coronā uite eīne. Iunc ip̄atores
data sentencia iusserūt eam de
collari. Cunq̄ hec audisset claudi⁹
in ancillam dei gesta fuisse. obtu
lit se ip̄atorib⁹ dicens. Et me cum
ea iubete puniri. q̄a dna mea e.
Impatores uero interrogauerūt eū
quis esset. At ille respondens
dixit. Ego sum claudius ip̄ator.
qui eam in captiuitate diuersam.
q̄ndo contra romanos pugnaui.
nam multa mi p ei deus ipsius
p̄stitit bona. ⁊ ipsam ego panno
uigniti digna uenacione seruā
ui. sed cū de ipsi apparuit ei per
somniū noctis ut accipet coronā
martirij dixit mi. ne moreri di
mittere me ut eam adurte t̄rassi.
nam. ubi deus dignat est dare m